

Lugmine.

Motto:

Röif ei mahu marjamaale,
muist peab illa larjamaale.

Tarkus on parem kui raha.

Oliwad kord kolm wenda, need jätsivad oma elupaiga, perekonna ja isamaa maha ja läksivad kaugemale, et rohkem tarkust ja teadmisi korjata, kui see isamaal võimalik oli. Pitka rändamise ja otsimise järel juhtsivad nemed wilmaks kuninga juure, kes oma tarkuse ja teadmise poolest ligidal ja kaugel väga kunilus oli ja teiseks Salomoniks hüüti.

,Mis otsite teie, noored mehed minu juurest?'' küsitsi kuningas lahkeste. ,,Tarkust ja teadmisi,'' vastasivad wennad. ,,Möh,'' ütles kuningas, ,,siis töstan mina teid oma teendriteks ; jäädge minu

juure ja pange inimeste tööd ja toimetust enesete ümber hooltega tähele ja teie saate leidma, mis teie otsite.''

Wennad astusivad siuud kuninga teenistusesse, ilma et neile midagi palka oleks antud. Ühe aasta pärast ütles wanem wend: „Meie oleme juba siin olnud, oleme oma elupaiga mahajätnud ja ei ole omadest hoolinud. Mis oleme meie siin teeninud? Meie oleme ühe aasta üsna muudu teeninud ja ei ole teaduoste ja tundmiuste poolest mitte palju rikkamaks saanud. Siuud on juba aeg, et meie koju läheme.'' Nemad pidasivad ueni ja valusivad teisel päeval kuninga käest luba, koju minna. Kuningas wöttis nende palvet kuulda ja lasi oma raha ministrit kutsuda ja käskis teda, kolmsada kuldraha tuua; siis ütles tema wendadele: „Teie olete mind auusatste teeninud ja mina jättan siuud teie lahkumise tunnis teie eneote hooliks walida, kas tahab igaüks enesele palgakõ aastase teenistuse eest sada kuldraha ehk kolm tarkuse sõna, mis mina temale tahab anda.'' Wennad wötsivad nõuks, ennesmine raha wötta, kui tarkuse sõnu. Seda otsust andsivad nemed kuningale teada ja igaüks sai sada kuldraha. Pärast seda lahkusivad nemed kuninga kojast ära ja läksivad teele. Kui nemed